lemsbidrag fra kasserne, størrelsen af kontingent til administration, opkrævning af kontingent m.v. beskrives nærmere.

Det er udelukkende medlemmerne, der har pligt til at dække kassernes administrationsudgifter og økonomiske soliditet. Hvis administrator opkræver medlemskontingent for arbejdsløshedskassen, skal administrator nu stille betryggende sikkerhed. Nogle kasser, herunder FFA, har herefter valgt at lade kontingentet indgå direkte på en konto tilhørende kassen, hvorfor der ikke skal stilles sikkerhed i forbindelse med kontingentopkrævningen. Direktoratet anser denne metode for bedst, idet risikoen derved minimeres.

DfA har foretaget flere undersøgelser af mellemregningen mellem SFF og FFA. Direktoratets undersøgelser viste, at der var blevet administreret i overensstemmelse med direktoratets regler.

24. Direktoratet har tidligere givet udtryk for, at der i tilfælde af administrators insolvens blot kan opkræves et nyt bidrag hos medlemmerne, så staten ikke lider tab.

Da kompetencen til at afgøre, om der skal opkræves et nyt bidrag, formelt ligger hos kassen og kassens medlemmer og ikke hos DfA, fandt Rigsrevisionen det tvivlsomt, om DfA kunne forlange, at kassen afkrævede medlemmerne et nyt bidrag til dækning af kassens medlemsbidrag til staten.

DfA har givet udtryk for, at man er enig i, at det er kassen, der afgør, om der skal ske en ekstraopkrævning eller ej.

25. Rigsrevisionen har tidligere givet udtryk for, at når FFA blev pålignet en andel af afholdte finansieringsudgifter, skulle FFA også have en andel i renteindtægter fra SFF's bankkonti, herunder også i renteindtægter fra bankkonti, hvor det fælles kontingent blev indsat.

DfA har hertil anført, at der, for så vidt angår FFA's andel af SFF's renteudgift/-indtægt, er tale om nettorenter, og at det er i overensstemmelse med gældende regler, at parterne ikke deler renteindtægter vedrørende fælles kontingentopkrævning, forudsat kassens kontingent registreres på mellemregningskonti, der administreres og afregnes i overensstemmelse med gældende regler.

26. Kapitel IX beskriver arbejdsløshedskassernes revisionsforhold og revisors opgaver. I forbindelse med at SFF's og FFA's revisor fratrådte, anmodede direktoratet ikke revisoren, men FFA om en redegørelse om baggrunden for revisorens fratræden.

Rigsrevisionen har givet udtryk for, at DfA under hensyn til sagens karakter burde have søgt at indhente en skriftlig erklæring fra revisoren. Hertil har DfA oplyst, at revisoren ikke ønskede at komme med en redegørelse, og at direktoratet fandt det yderst tvivlsomt, om man havde hjemmel til at kræve en sådan redegørelse.

27. Rigsrevisionen gav i notatet om FFA udtryk for, at sagen om FFA er en meget konkret og specifik sag rejst på grundlag af nogle meget konkrete påstande og ønsker, men efter Rigsrevisionens opfattelse viser sagen, at der er en del generelle problemer i forbindelse med direktoratets tilsyn og reglerne omkring samadministration og administrationsaftaler.

De generelle problemer er omtalt under de enkelte punkter, men kan her sammenfattes til følgende problemstillinger:

For det første har der manglet en direkte hjemmel i arbejdsløshedsforsikringsloven til samadministration, både i tilfælde, hvor en arbejdsløshedskasse bliver administreret af en anden forening og i de tilfælde, hvor arbejdsløshedskassen administrerer for andre.

Desuden synes økonomibekendtgørelsens regler om samadministration og administrationsaftaler at forudsætte, at der er tale om konkrete udgifter og fordelinger, som altid kan kontrolleres og efterprøves, selv om der i virkeligheden ofte er tale om skøn, og det synes, som om DfA har haft vanskeligt ved at udføre det tilsyn, som arbejdsløshedsforsikringsloven foreskriver.

Antallet af reguleringer og reguleringernes omfang i FFA-sagen synes at pege på, at de samlede kontrolforanstaltninger vedrørende arbejdsløshedskassernes økonomiske forhold, som er fastsat i love og bekendtgørelser, ikke fungerer tilfredsstillende.

Det er derfor Rigsrevisionens opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at hjemmelen til samadministration nu er blevet tydeliggjort i loven. Det vil yderligere være hensigtsmæssigt, hvis reglerne om samadministration og administra-